



ВОЛИНСЬКІ ЄПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 9 (178) вересень 2019 р.



Зустріч митрополита Михаїла в с. Садів Луцького районного деканату. Як відбулась перша архіерейська літургія українською мовою в цьому селі після переходу парафії в Православну церкву України – читайте на с. 8

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

19 вересня – спомин чуда,

звершеного Архістратигом Михаїлом у Хонах

У Фрігії, неподалік від античного міста Іераполя (руїни якого лежать за 17 км від турецького міста Денізли; сучасна назва Іераполя — Памуккале), в місцевості Херотопа знаходився храм в ім'я Архістратига Михаїла. Біля храму витікало цілюще джерело. Саме там, де вода падає в провалля, стояв колись над ключем дім Господній. У тих краях проповідували слово Боже євангеліст Іоан Богослов і апостол Филип. Тож за їхніми молитвами вода в джерелі стала помічною. Звідусіль тут збиралися недужі й силою Божою оздоровлювалися.

Водою з цього ключа зцілилась дочка одного знатного грека з Лаодикії, яка невиліковно хворіла і від народження була глухонімою. Коли вона напилася води з джерела, то не тільки одужала, але й отримала дар мови, і першими її словами стали: «Великий Бог християнський!». Уся сім'я прийняла хрещення, а її батько в подяку Творцеві за зцілення дочки збудував велику церкву, освячену на честь Архістратига Михаїла. До цілющої криниці почали приходити не тільки християни, але і язичники. Багато їх



відреклося від поганської віри і прийняло віру Христову.

У цьому храмі 69 років паламарював благочестивий християнин Архип. Проповідуючи християнську віру прикладом свого життя, навернув багатьох многобожників до віри в Ісуса Христа. Це озлобило деяких поган і вони задумали знищити храм, Архипа ж погубити. Для цього вони викопали каналу, яка з'єднала в одне русло дві гірські річки,

і направили їх течю на храм. Архип став старанно молитись Архістратигу Михаїлові, щоб той відвернув зруйнування. За молитвами святого Архипа цей небожитель явився й ударом свого меча відкрив у горі широкий отвір, куди і потекла бурхлива вода, храм залишився неушкодженим. Язичники, побачивши це, зі страхом розбіглися. А святий Михаїл, оточений неземним сяйвом, на очах Архипа вознісся. Місце ж, де відбулося чудо, отримало назву Хони, що означає «отвір», «тріщина».

Молитва до святого Михаїла Архангела

О святий Михаїле Архангеле, помилуй нас, грішних, що потребують твого заступництва, збережи нас, рабів Божих (імена), від усіх видимих і невидимих ворогів, найбільше ж підкріпи від жаху смертного і від збентеження диявольського, і сподоби нас незанебно постати Творцеві нашому в годину страшного і праведного Суду Його. О всесвятий, великий Михаїле Архістратигу! Не погордуй нами, грішними, що моляться тобі про допомогу і заступництво твоє, в цій віці та в майбутньому, але сподоби нас там разом з тобою славити Отця і Сина і Святого Духа навіки-віків.

Віталій КЛІМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштово-відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Вартість одного примірника з доставкою – 6 грн 07 к. (без вартості приймання передплати). Індекс у поштово-каталозі обласної періодики – 91241. Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslaviavolyni.org.ua

ХРОНІКА

Шукали шляхи долання алкоголізму в Луцьку

Вицекацлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний 25 липня взяв участь у круглому столі щодо проблем пияцтва в обласному центрі.

Обговорення на тему «Алкоголізм – шлях подолання проблеми. Співпраця медицини, соціальних служб, священнослужителів, громадських організацій та органів влади» відбулося в Палаці культури міста. Зокрема, розглянули статистику дитячого алкоголізму в місті та шляхи його подолання.

Захід відбувся за підтримки ГО «Інтегрупа», Управління соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Луцької міської ради.

Волиняни відзначили

День хрещення Руси-України

Духовенство й вірні нашої єпархії взяли участь у загальноцерковних богослужіннях, які проходили в Києві з нагоди дня рівноапостольного князя Володимира та чергової річниці хрещення Руси-України.

За повідомленням сайту *romisna.info*, торжество розпочалося 27 липня в Михайлівському Золотоверхому монастирі. Митрополит Київський і всієї України Епіфаній разом із єпископатом зустріли великі святині, привезені з Константинополя: частинку древа хреста Господнього, мощі апостола Андрія Первозваного та освячену воду з Влахернської церкви Богородиці. Відслужили молебень і всенічну.

28 липня після Божественної літургії у Софії Київській, в якій, зокрема, взяв участь митрополит Луцький і Волинський Михайл, багатотисячна хресна хода вирушила до Володимирської гірки. Перед пам'ятником рівноапостольному відправлено молебень.

Відбулися таборування в деканатах

Протягом липня у благочиннях єпархії організували відпочинок для дітей та молоді.

До проведення заходів долучилося духовенство, зокрема, Луцького районного, Маневицького, Ківерецького та Горохівського деканатів.

Учасники таборувань жили у наметових містечках. Вони брали участь у різних естафетах, спортивних іграх, спілкувалися зі священниками, громадськими діячами, знайомили нових друзів.

Табори у деканатах відбулися як продовження єпархіального, який провели у червні.

Волиняни вшанували Лесю Українку

Із нагоди чергової річниці смерті української поетеси з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михайла духовенство відправило заупокійні богослужіння.

Зокрема, в обласному центрі захід відбувся 1 серпня на Театральному майдані перед пам'ятником їй.

Очолив службу староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець. «Дякуючи Богові, ми маємо таку славетну землячку. Читаючи її поезію, ми тим самим удосконалюємо свою мову, якою повинні об'єднуватися і долучатися до прославлення Господа. Отож, єднаймося, щоб українська мова, носій нашої культури, процвітала і щоб цією мовою славилось ім'я Боже», – наголосив у слові душпастир. Також о. Володимир розповідав про нещодавню поїздку до святих Грузії, організовану єпархіальним паломницьким центром «Україна», де прочани відвідали, зокрема, музей поетеси в м. Сурамі.

Традиційно за упокій душі слуги Божої Лариси молилися в літературно-меморіальному музеї у с. Колодяжному Ковельського районного деканату, на території садиби, де проживала сім'я Косачів. Службу очолив настоятель місцевої парафії Святителя Миколая Чудотворця протоієрей Іван Оринчак. Потому душпастир зачитав нові власні вірші, присвячені великій доньці українського народу.

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ



Неділя 14-та після П'ятдесятниці

Цього дня на літургії читається уривок з Євангелія від Матфея про весілля, влаштоване царем для гостей, що не знайшли можливості прийти на гостину. «Але вони, знехтувавши те, пішли, хто на своє поле, а хто на свої торги. Інші ж, схопивши рабів його, скривдили і вбили їх» (Мф. 22:5-6). За такий непослух цар жорстоко покарав своїх підданих. «Тоді говорить він рабам своїм: весілля готове, а покликаних не були достойні. Отже, ідіть на роздоріжжя і всіх, кого знайдете, кличте на весілля. І раби ті, вийшовши на дороги, зібрали всіх, кого тільки знайшли, і злих і добрих; і весілля наповнилося гістьми» (Мф. 22:8-10).

Але цар і тут залишився невдоволенним – багато з присутніх не мали весільного святкового одягу, що суперечило атмосфері справжнього свята. Покаравши таких гостей, він озвучив мудрий висновок із події: «Бо багато покликаних, та мало обраних» (Мф. 22:14).

Традиційно спілкування Ісуса із вірянами відбувалося через форму притч, де є багато образів, символів та підтексту. В цій притчі весільний одяг – це любов, справедливість, милість і святість Царства Божого. Якщо ви відмовляєтеся від такого вбрання, значить вам не місце на бенкеті. Ми не повинні піддаватися суто побутовій думці про те, що весільний багатий стіл залишиться незатребуваним, продукти зіпсуються і гроші буде витрачено марно.

Хибною була б думка, що покликаних з вулиці люди є рятувальниками ситуації за принципом «на безриб'ї і рак – риба». Насправді всі запрошені гості для господаря є бажаними і він готовий наділити їх своєю увагою та любов'ю. Мова йде про Царство Боже і про всесильну любов, яка здатна привести кожну людину до спасіння. Але сутність Божої любові полягає в тому, що Він жадає кардинальних змін усіх цих недостойних, ненавидячи не їх, а їхні вчинки. Врешті-решт, як благий Бог Він не може допустити таких людей до участі в святкуванні на честь Свого Сина, якщо вони не бажають змінюватися...

Отже, цієї неділі Царство Боже представлено як бенкет – відомий в юдаїзмі

образ радощів та тріумфу в кінці часів. Апостол Павло уточнює, про що насправді йдеться: «бо царство Боже не їжа і не пиття, а праведність, мир і радість у Святому Дусі» (Рим. 14:17). Праведність – як правильні стосунки з Богом та ближніми, мир і радість у Св. Дусі – як наслідок цієї праведності.

У буденній круговерті люди забувають про головне, заціклюючись на другорядному: проблеми господарства, радощі сім'ї та родини не дають змоги побачити щось вище і величніше за земні спокуси. Більше того, шанс на спасіння багато хто сприймає навспірів – посланців Божих готові не тільки ігнорувати, а й агресивно принизити. Дорогу до храму відкрито кожному. Кожного благочестиво настроєного з радістю приймуть на щедрому весіллі любові до Господа, але ж не кожний готовий прийти на таку величну гостину.

Гості, що з'явилися на пишному застіллі, випадково не принесли радості Господарю. Вони не були готовими сприйняти це свято по-належному. Адже багато прихожан щонеділі відвідують храм, вдягають святячену одяг, б'ють поклони, шепчуть молитви і, як це не прикро, дуже далекі від істинного «весільного настрою» – справжньої благочестивості. В літургії є слова про оголошених (тобто ще не охрещених), яких закликають покинути храм, бо вони не зовсім достойні бути присутніми на подальшій службі. Але ж присутні – всі охрещені й не втрапляють у категорію оголошених. І присутні на весіллі – теж запрошені, проте не відповідають статусу повноцінних гостей! Мова не йде про зовнішні ознаки святковості. Можна вдягти супердорогий і модерний костюм або ж плаття, але увінчати свої думки, помисли, дію у брудне лахміття гріховності.

Аби добитися у Господа визнання не тільки покликаних, а й обраних, потрібно всіма земними діями відповідати статусу кришталеву чистої духовності, пожертви в ім'я Всевишнього, у якого завжди в Царстві Небесному знайдеться достойне місце для справжнього вірянина. «...Давайте, і дається вам: мірою доброю, наотпаною, утрешною, переповненою віддадуть вам, бо якою мірою міряєте, такою ж відміряється і вам» (Лк. 6:38).

Віталій КЛІМЧУК

Відзначили ювілей Пантелеймона Куліша

У 200-річчя з дня народження видатного вітчизняного письменника, вченого, громадського діяча, першого перекладача Біблії на українську мову Пантелеймона Куліша 7 серпня священники й миряни Луцька спом'янули цього корифея в молитовних заходах.

На Божественній літургії в храмі Великомучениці Катерини, що в жіночому монастирі Василія Великого, ігумен чоловічого монастиря Воздвиження чесного хреста Господнього ієромонах Никодим (Смілий) прочитав уривки з Апостола і Євангелія у перекладі П. Куліша. У казанні панотець наголосив, що в ті важкі часи царської реакції, утисків усього українського Куліш та Нечуй-Левицький і Пулюй, які допомагали йому, вчинили справжній подвиг, переклавши нашою мовою Святе Письмо.

Вицекацлер єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний відслужив заупокійну літію по рабу Божому Пантелеймонові в домовій каплиці РКЦ, що розміщується в будинку, де 1841 року працював

Пантелеймон Олександрович. У проповіді душпастир зазначив, що його внесок у духовність нашого народу неоціненний, однак і його душа потребує блага в Бога прощення гріхів. У молитві взяв участь настоятель римсько-католицького собору Апостолів Петра і Павла священник Павло Хом'як. Захід відбувся за починком Волинського осередку Спілки християнських письменників України.

Канцлер єпархії відвідав презентацію наукового доробку

8 серпня в Музеї волинської ікони відбулося представлення монографії Оксани Ременяки «Nigraded Formosa: Занурена в печаль, проте прекрасна... Слідами мандрів ікони Богородиці Холмської». У заході взяв участь канцлер єпархії протоієрей Микола Цап.

Монографія, присвячена історії Холмської чудотворної ікони Богородиці, базується на джерельних матеріалах XVII-XVIII ст., архівних документах та публікаціях міжвоєнної преси. У додатках опубліковано документи, що розповідають про історію образу від по-

чатку XX ст. до повернення його до Холма у 1943 р., і людей, які оберігали цей скарб української історії та культури.

До дійства долучилися науковці, мистецтвознавці, представники інших конфесій та громадськості.

Камінь-Каширський:
громада придбала авто для військових
Парафія Святителя Миколая Чудотворця Камінь-Каширського придбала і відремонтувала автомашину для потреб бійців на фронті. Про це пише сайт *Polissia.net*.

Як розповів інтернет-виданню декан та настоятель храму протоієрей Володимир Мицько, авто передадуть 14-й Окремій механізованій бригаді. «Нині наші захисники перебувають на передовій, де, самі розумієте, кожна одиниця транспорту – на вагу золота і дуже допомагає у виконанні поставлених перед ними завдань. Тому такий милосердний дарунок стане більш ніж доречним і корисним для них», – запевняє душпастир.

Капелани не вперше передають бійцям на Схід техніку та необхідне приладдя. Також регулярно військові священники за підтримки громад та місцевих активістів здійснюють поїздки в зону ООС із гуманітарною допомогою.

Храмовий празник у Рованцях

3 нагоди престольного свята парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона у цьому селі Луцького районного деканату 9 серпня відбулася святкова Божественна літургія. Її очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл.

Разом із владикою молилися декани: луцький районний – протоієрей Володимир Присяжнюк, ківерецький – протоієрей Іван Семенюк, настоятель храму протоієрей Сергій Коць, інше духовенство міського та районного благочиння.

Під час хресної ходи учасники процесії вшанували колишнього настоятеля цього храму священника Петра Огибовського на його могилі.

Цегляний храм у Рованцях збудовано у 1900 році. Доти в селі були дерев'яні церкви, які згоріли. Перший Божий дім тут поставили у 1545 році.

Проповідь архієрея: не будь байдужим!

Про відповідальність говорив митрополит Луцький і Волинський Михайл 11 серпня під час проповіді на завершення Божественної літургії у кафедральному соборі Святої Трійці.

У сучасному світі активно розвивається поняття особистості. Тому ми повинні усвідомити значимість наших дій. Не варто ставати байдужим, переконає архієрей. Адже народне прислів'я «моя хата скраю» – неправильне. Розуміння, що від мене нічого не залежить, є помилковим. Кожне рішення, яке приймає людина, – значуще. Тому слід розуміти, що наша байдужість руйнуватиме світ, у якому житимуть наші діти.

На завершення високопреосвященний побажав розуміння, що умови, у яких ми живемо, створюємо ми ж самі.

Екзарх Вселенського патріарха відвідав Волинь

Архімандрит Михайл (Аніщенко) очолив Божественну літургію у храмі Святителя Миколая Чудотворця в Жидичині 11 серпня. Про це йдеться на сторінці жидичинського монастиря у «Фейсбуці».

Разом з ним молилися особистий секретар Його Всесвятості архідіакон Григорій, намісник цієї обителі архімандрит Константин (Марченко) з братією та численні віряни.

У слові екзарх зазначив, що Божий дім, в якому ми послужили Господу, є нашим, українським. У ньому завжди відчуватимемо підтримку Константинополя. А згідно з недільним Євангелієм від Матфея, свої відносини з Богом потрібно формувати таким чином, щоб насититись насамперед духовно – тоді матимемо їжу тілесну.

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2

Свято-Миколаївський храм, який недавно возз'єднався з Православною церквою України, тепер є головним цілого монастирського комплексу.

Напередодні у Свято-Троїцькому соборі архимандрит співслужив із митрополитом Луцьким і Волинським Михаїлом під час всенічної відправи.

Представник Вселенського патріарха родом із Луцька (тут він жив і навчався). Тож на запрошення о. Константина (Марченка) завітав до знаної обителі.

Капелани – на християнському фестивалі «Младіфест»

Протоієрей Володимир Труш та священник Олександр Вронський з благословіння митрополита Луцького і Волинського Михаїла 11 серпня здійснили паломництво до Меджугор'я (Боснія і Герцеговина).

Душпастир взяв участь у фестивалі «Младіфест» на запрошення львівських панотців. Там капелани мали змогу взяти участь у Богослужіннях і заходах.

Фестиваль «Младіфест» розпочався в Меджугор'ї у 1989 році. Цьогоріч сюди приїхали прочани із 80 країн світу.

Капеланів порівняли до бійців АТО

Документи Волинської обласної ради про порівняння військових священників до бійців-добровольців АТО отримали капелани нашої єпархії 16 серпня.

Як повідомив протоієрей Михаїло Бучак, головний військовий капелан єпархії, дев'ять душпастирів одержали посвідчення, затверджені 30 травня комісією обласної ради з визнання цього статусу, та подяки (серед усіх областей – першими). Окрім о. Михаїла, це протоієрей Іван Семенюк, Віталій Антонюк, Валерій Владика, Олександр Добровольський, Сергій Коць, Віктор Ліпчик, Андрій Мовчанюк та Володимир Труш.

Ще двох капеланів – протоієреїв Івана Гурєєва та Сергія Ледвока – представлено для надання цього статусу.

У Львові відзначили ювілей відродження УАПЦ

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл на запрошення митрополита Львівського Макарія побував на урочистостях з нагоди 30-річчя третього відродження Української автокефальної православної церкви.

Богослужіння та заходи очолив Митрополит Київський і всієї України Епіфаній. Зокрема, 17 серпня владика Михаїл долучився до урочистої академії в Національному академічному театрі опери та балету ім. С. Крушельницької, вшанував пам'ять борців за незалежність України на Алеї почесних поховань Личаківського кладовища, помолився за упокоєння Патріарха Димитрія (Ярему) на його могилі біля храму Апостолів Петра і Павла. Увечері в цій же церкві відправили Всенічну.

У неділю, 18 серпня, волинський архієрей співслужив Божественну літургію в храмі Рівноапостольних Володимира та Ольги, що у Винниках. У ній взяли участь 32 архієреї, понад 250 священників та багато мирян з усієї України. Службу супроводжував спів трьох церковних хорів.

За повідомленням матінки Лариси Савчук, керівника паломницького центру Волинської єпархії «Україна», до богомілля долучилась і група прочан із Луцька.

Детальніше про ці святкування оповідає сайт pomisna.info.

Владика Михаїл відвідав Переяславсько-Вишневецьку єпархію

Митрополит Луцький і Волинський на запрошення митрополита Переяслав-Хмельницького і Вишневецького Олександра побував у цій єпархії.

20 серпня високопреосвященний Михаїл співслужив у храмі Преображення Господнього в котеджному містечку Хутір Ясний між селами Ходосівка і Лісники з нагоди престольного свята. Цю церкву

ЄДИНА ЦЕРКВА

КЛЕПАЧІВ: АРХІЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ ПІСЛЯ ВОЗЗ'ЄДНАННЯ



У ряді парафій, котрі недавно відновили єдність із Православною церквою України, останнім часом відбулися служби, очолені керуючим єпархією.

У Клепачеві Ківерецького деканату 2 серпня відбулась перша архієрейська літургія українською мовою.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл прибув сюди на престольний празник – святого пророка Божого Іллі. Архієрей подарував громаді копію чудотворної ікони Тростянецької Божої Матері «Одигітрія» з частинкою оригіналу.

З високопреосвященним служили: канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, районний декан протоієрей Іван Семенюк, настоятель парафії священник Андрій Шиделко, духовенство Луцького та Ківерецького благочинь. Серед богомільників була начальниця жіночого скиту Апостолів Петра і Павла в с. Липляни жидичинського Свято-Миколаївського чоловічого монастиря монахиня Євдалія (Стаднюк).

Вітаючи присутніх із торжеством, владика висловив радість, що клепачівці тепер мають можливість молитися у своїй українській церкві. А ще закликав в усьому покладатись тільки на Бога.

Також митрополит Михаїл освятив дзвони, які подарував один із парафіян.

За велику працю в розбудові церкви відзначив активних мирян. Так, медалі «За жертвність» отримали депутат селищної ради Жидичинської ОТГ Надія Грицюк та підприємець Юрій Матчук. Численних вірян відзначено грамотами єпархії.

Нагадаємо, громада в Клепачеві виїшла з Московського патріархату в лютому всупереч колишньому настоятелю. Отець Андрій як нинішній настоятель очолює цю парафію з квітня.

**Оксана КАРНКОВСЬКА,
Ольга ВЕРЕМЧУК**
Світлина інформаційної служби єпархії



побудовано в пам'ять про Митрополита Володимира (Сабодана).

Після літургії архієреї освятили хрест і наріжний камінь під нещодавно заснований монастир на честь святителя Нектарія Егінського.

Докладніше про подію розповідає сайт pereyaslav-eparchia.kiev.ua.

Луцьк: ушанували загиблих працівників МВС

У кафедральному соборі Святої Трійці 22 серпня відбулася заупокійна літія по службовцях органів внутрішніх справ, які загинули при виконанні обов'язків. Молитву очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

У слові владика зауважив, що принцип «смерть однієї людини – трагедія, а мільйонів – статистика» може належати лише малолірам. Адже для нас кожна людина, яка віддала своє життя за наш з вами спокій, – це великий біль і велика втрата. Тому ми повинні пам'ятати всіх, хто віддав життя за нас, – поіменно, а не тільки називати статистичні дані.

За 28 років незалежності на Волині загинуло 13 працівників МВС: Сергій Бовкуш, Володимир Іщук, Владислав Лесик, Федір Литвинюк, Віктор Лісовецький, Максим Ляшук, Олександр Ляшук, Сергій Помінкевич, Олександр Сацюк, Олександр Сивий, Мирослав Столярчук, Віктор Шолуха, Сергій Шостак.

Ушанувати пам'ять загиблих прийшли т. в. о. начальника ГУНП у Волинській області Сергій Козак, працівники МВС, колеги, рідні та близькі загиблих, працівники влади

та представники громадськості. Разом із архієреєм служили віцеканцлер і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний та військові священники.

Після служби у соборі присутні хресним ходом пройшли до фотостенда загиблих героїв, що на Театральному майдані. Там їх ушанували хвилиною мовчання та покладанням квітів.

Аби життя не перетворювалося на постійне «Господи, помилуй і подай»

19 серпня, в день Преображення Господнього, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Божественну літургію в кафедральному соборі Святої Трійці.

У проповіді високопреосвященний пояснив, що Церква через згадування ось таких особливих подій, життя святих утверджує нас у вірі. Преображення – це свято, яке в черговий раз нагадує, що ради нас і нашого ради спасіння Господь прийшов у цей світ, – наголошує владика. Тому ми, відчуваючи ось це піднесення душі, приходимо до храму із вдячністю.

Нам варто частіше дякувати Всевишньому і прославляти його. В іншому випадку наше життя перетвориться на постійне «Господи, помилуй і подай». Адже православний – це той, який *правильно славить* Бога, а не лише просить. Тож на завершення проповіді архієрей побажав, аби завжди Спас був присутній у нашому житті.

Після Богослужіння на майдані перед собором митрополит Михаїл освятив плоди, які принесли парафіяни.

У ВРУ відзначили капелана з Волині

Головний військовий священник нашої єпархії протоієрей Михаїло Бучак отримав грамоту Верховної Ради України.

Як повідомив душпастир 24 серпня на своїй сторінці у «Фейсбуці», коли він перебував у військовому обласному госпіталі ветеранів війни, йому за заслуги перед народом України цю нагороду вручив помічник народного депутата Ігоря Гузя Андрій Бокач.

Потому разом із капеланом протоієреєм Іваном Гурєєвим вони відслужили молебень за Україну.

Єпархія відзначила День Незалежності України

У Луцьку та інших деканатах духовенство й миряни взяли участь у богослужіннях і заходах з нагоди 28-ї річниці головного національного свята.

Зранку 24 серпня в кафедральному соборі Святої Трійці митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив молебень за Україну. У слові архієрей зазначив, що незалежність – це благо самої людини. Тому це свято стосується не окремої території, а кожного з нас. Ми шануємо свою Батьківщину, тобто землю своїх батьків, свою історію і традиції. І сьогодні, говорячи про нашу незалежність, з гордістю називаємо себе українцями, патріотами, націоналістами в означенні любові до усього українського.

Біля фотостенда «Герої Небесної сотні – Загинули за єдність України», що на Театральному майдані, владика відслужив заупокійну літію спільно з представниками інших конфесій. Після цього відбулася Хода гідності до меморіального комплексу «Вічна слава». На місці, де має постати пам'ятник загиблим героям, владика Михаїл знову провів заупокійну літію.

Напередодні, у День Державного Прапора, високопреосвященний разом із очільниками влади та іншими мирянами взяв участь у піднятті жовто-блакитного стяга біля ОДА на Київському майдані. Подібна церемонія відбулася і біля духовної консисторії.

Пізніше 23 серпня керуючий єпархією у супроводі канцлера єпархії протоієрея Миколи Цапа та голови її інформаційно-видавничого центру протоієрея Віталія Собка побував на урочистості в муздрамтеатрі ім. Т. Шевченка.

Інформаційна служба єпархії

УПЕРШЕ В ЛУЦЬКУ – ВИСТАВКА ІКОНОПИСЦЯ З КИЄВА



Нині в Музеї волинської ікони діє виставка «Сакральний простір Юрія Нікітіна», на якій представлено більше двох десятків творів.

Юрій Нікітін – один із найталановитіших сучасних іконописців України. Його роботи відзначено високим професіоналізмом та оригінальністю, глибоким символізмом та історичністю. Експонуються сакральні твори Ю. Нікітіна з колекції Острозької академії, приватної колекції художника-реставратора Миколи Бендюка (м. Острог) та написані спеціально до цієї імпрези. Твори Юрія Нікітіна, які репрезентують самотнє і неповторне мистецтво сучасного іконопису, можна побачити не тільки на всевітніх виставках, а й у приватних колекціях Греції, Грузії, США, Німеччини, Великобританії, Ізраїлю, Польщі, Франції, Хорватії.

Художник закінчив Національну академію образотворчого мистецтва і архітектури (м. Київ). Переважно займається станковим живописом, іконописом та енкаустикою. Митець працює у традиційній манері, дотримуючись християнського канону, проте стилізує ікону під певний історичний період. Ускладнюючи декорацію живописної поверхні, Юрій Нікітін водночас стилістично точно подає образи, події та явища. Не прагнучи до історичної правдоподібності

зображення, митець просто дає глядачеві можливість відчути духовну, благодатну атмосферу, якою наділені його образи.

Ікони «Христос Пантакратор», «Богородиця Одигітрія», «Воскресіння», «Різдво Христове» виконані згідно з традиційною іконографією і відзначаються майстерністю письма, витонченістю. Ідеї таїнства євхаристії надзвичайно духовно і цілісно втілюються в іконі «Христос Виноградна лоза». Символічний образ «Пелікан» покликаний пробудити почуття жертвності й любові в душі кожного християнина. Живописністю образу, багатством палітри, декоративністю відзначена ікона «Юрій Змієборець». Ліричністю і ніжністю, ангельською чистотою і легкістю пронизані образ «Херувим», картини «Натюрморт з ангелом» і «Політ над Острогом».

У 90-х роках Юрій Нікітін почав застосовувати технологію живопису на шкірі, яку використовує для втілення варіацій на його улюблені середньовічні сюжети. Саме у такій своєрідній техніці виконано образ «Не ридай Мене, Мати», наповнений скорботою Богоматері й величчю духу Спасителя.

Знайомство художника з волинським іконописом надихнуло його на написання творів у манері відомої острозької школи. Це «Святий Миколай», «Юрій Змієборець». У стилі українського парадного портрета XVI–XVII ст. виконані портрети Федора Острозького і Дем'яна Наливайка. З великим інтересом Юрій Нікітін ознайомлювався з історією Луцька, його святинями. Особливо його вразила Холмська чудотворна ікона Богородиці, яка зберігається в нашому Музеї. Автор хоче втілити цей священний образ у своїх творах.

Своєрідним проявом національної традиції в українському мистецтві є «Шевченківська Богородиця», зображення Діви Марії та Ісуса у вишиванках на іконі «Поліська Богородиця», історичних осіб – на іконі «Рівненська Покрова», Григорія Сковороди – у картині «Херувимський мандрівник». На іконі «Острозька Покрова» поряд з історичними постатями автор зображає сучасників, які є прикладом служіння українській державі.

Після закінчення виставки колекцію сучасного іконопису музею поповнить образ «Шаргородська Богородиця» авторства Юрія Нікітіна, який він пообіцяв подарувати.

Тетяна ЄЛІСЕЄВА,
завідувач Музею волинської ікони



Один із найталановитіших сучасних іконописців України Юрій Нікітін



СВЯТИНІ ВОЛИНИ



У ЛУЦЬКУ ВІДЗНАЧИЛИ 10-ЛІТТЯ МОНАСТИРЯ

24 липня митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Божественну Літургію в домовому храмі Великомучениці Катерини жіночого монастиря Святителя Василя Великого з нагоди 10-ї річниці відродження обителі й освяти престолу.

У проповіді архієрей нагадав про історію перебудови цього місця й наголосив: аби монастир продовжував своє існування, варто жити праведно і не грішити, тоді він наповнюватиметься молитвою і добрими справами на прославлення Господа.

Під час Богослужіння молилися декан монастирів єпархії архимандрит Константин (Марченко), інше духовенство, намісниця

обителі ігуменя Анастасія (Заруденець) із черницями.

У XIII ст. на місці, де нині стоїть кафедральний собор Святої Трійці, діяв православний монастир Святителя Василя Великого. Протягом віків тут були різні сакральні споруди, різних конфесій. Проте стараннями владики Михаїла у цій будівлі, яка знаходиться одразу за Свято-Троїцьким собором відновлено монастир. Цього дня у 2009 р. тоді ще архієпископ Луцький і Волинський Михаїл освятив престіл домового храму обителі на честь Великомучениці Катерини.

Ольга ВЕРЕМЧУК

ЄДИНА ЦЕРКВА



АРХІЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ В МИЗОВІ

У парафії Різдва Пресвятої Богородиці цього села Старовижівського благочиння перша архієрейська літургія українською мовою відбулася 3 серпня.

Очоловив святкове богослужіння митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із високопреосвященним молилися: канцлер протоієрей Микола Цап, декани: старовижівський – протоієрей Іван Зеленко, ковельський районний – протоієрей Іван Бонис, ковельський міський – протоієрей Василь Мичко, інше духовенство цих благочинь.

У слові владики розповів, що праведна людина постійно шукає зв'язок із Богом і, перебуваючи в храмі, намагається стати святою. А для цього потрібно робити все з вірою і щиро просити в Бога тільки блага. «Стукайте і вам відчинять, просіть і дасться вам». Як справжні українці – патріоти і православні – маємо зберігати свою віру, як її берегли наші прадіди, й любов до Вітчизни передавати дітям.

На завершення архієрей подякував мизівчанам за їх вибір молитися рідною мовою в рідній церкві.

За велику працю й зусилля в розбудові храму багатьох парафіян митрополит відзначив благословенними грамотами, а настоятеля священника Ігоря Кухту – хрестом із прикрасами й привітав його з півстолітнім ювілеєм.

Потому відслужили заупокійну літію на могилі великого патріота протоієрея Павла Абрамовича зі званої священничої родини. Він був братом славетного волинського архієпископа, видатного сина України, Першоєрарха УАПЦ в діаспорі митрополита Никанора (Абрамовича), який на початку минулого століття служив у цьому селі українською мовою. Пам'ятник о. Павлові тут установили у квітні цього року.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ВЛАДИКА ВІДВІДАВ ПАРАФІЮ В ШЕПЛІ



4 серпня митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив Божественну літургію у храмі Успіння Пресвятої Богородиці с. Шепель Луцького районного благочиння. Під час проповіді високопреосвященний подякував громаді за любов до Батьківщини й наголосив, що тепер парафіяни стали справжніми господарями на своїй землі. Владика вручив благословенну грамоту громаді.

Із керуючим єпархією служили районний декан протоієрей Володимир Присяжнюк, настоятель парафії Віктор Ліпчик, інше духовенство. Разом з усіма молилася й староста села Леся Новосад.

Уперше село згадується у літописі 1097 року. Тоді воно мало назву Шеполь. Сам же цей дерев'яний храм побудований у 1780 році.

Як ми повідомляти, у лютому цього року громада звернулася до управління єпархії з проханням про зміну юрисдикції.

Ольга ВЕРЕМЧУК.
Світлина інформаційної служби єпархії

ЯК ВІДПОВІВ ДУШПАСТИР НА «ПЛАСКІ» ЗАПИТАННЯ ЖУРНАЛІСТА

Протоієрей Михайло Бучак, головний військовий капелан єпархії і настоятель парафії в с. Книгининок Луцького районного деканату, на прохання видання *konkurent.in.ua* дав відповіді на одинадцять питань. Це ЗМІ дуже самокритично назвало їх «пласкими». Однак ми вважаємо їх важливими, животрепетними, тож передруковуємо цей матеріал.

– Це правда, що не можна одягати на себе знайдений хрестик? І взагалі – навіщо потрібен людині хрестик?

– Підняти хрестик чи іконку, які лежать на землі, безумовно, потрібно. Ми ж не боїмося підняти стодоларову купюру і не думаємо, що вона принесе нам проблеми. Любов до Спасителя, Якого ми бачимо на хресту, має бути більшою за любов до грошової купюри або страх перед якимись магічними діями, якщо ми правдиві християни. Хоча ніхто не змушує нас носити знайдений хрестик. Якщо ми не знаємо, що робити із знахідкою, достатньо піти до священника і отримати його пораду або залишити в церкві. Носити знайдений хрестик можна. Хоча запитати у людей: якщо ви знаходите простий обдертий хрестик, його ж не дуже хочеться носити? А коли знаходите, наприклад, золотий? Ви хочете носити хрест як символ любові Божої і захист чи як прикрасу?

Для християнина натільний хрестик є нагадуванням про ціну Божої любові до нас, нагадуванням про необхідність постійного молитовного звернення до Бога на своєму життєвому шляху.

Коли ми носимо фотографію своєї мами з собою, це не означає, що ми любимо фотографію, – ми любимо маму. Так і з хрестиком.

– Чому не можна плакати, коли поховаєш близьку людину?

– Навіть Спаситель не стримав своїх почуттів біля місця поховання Лазаря. А ми – люди, а не камінь. Питання не у тому, плачемо ми чи не плачемо, а наскільки в ту хвилину ми переживаємо за душу людини, а не за втрачене тіло.

Згадую такий приклад, коли дружина священника, матушка, на похороні своєї 16-річної дочки зовсім не плакала. Всі подумали, що вона психічно неадекватна стала. А коли в неї запитали про це, то вона сказала: «А чого я маю плакати? У мене була дуже хороша дитина і я віддаю її в руки Божі – значно кращі, ніж мої і руки мого чоловіка. Я – щаслива». Знаєте, для того, щоб осягнути такий стан, потрібно бути глибоко віруючою людиною і розуміти, куди йде душа.

Я би скоріше сказав так: плакати треба тоді, коли помирає людина, яка, на жаль, не готова до зустрічі з Богом і вічністю. Страх – не в смерті, а в неготовності до неї. Ми – люди, і це природно, що ми плачемо. Я думаю, що важко зупинити сльози біля могили матері чи близької нам людини. Але молитва потрібна душі спочилої людини більше, ніж наші сльози, – пам'ятаймо про це.

– Де знаходиться душа 40 днів після смерті?

– Вимір часу у земному житті і у вічності різняться. Святе Письмо говорить, що для Бога один день, як тисяча років, і тисяча років, як один день.

Згідно з християнською традицією, похорон має відбуватися на третій день після смерті. Це символізує триденне перебування Господа в гробу після Його смерті. До третього дня душа в супроводі ангелів відвідує рідні для неї місця. На третій день поховання – перше поклоніння Богу. З третього по дев'ятий день душа перебуває у райських оселях і бачить блаженство тих, хто осягнув спасіння і сподобився перебувати

у Царстві Божому. На дев'ятий день також друге поклоніння Богу. З дев'ятого по сороковий – бачить пекельні муки грішників. На 40-й день душа стає на третій поклоні Богу і визначається її участь. Ще душа проходить митарства, тобто Суд Божий.

У храмі ми посилено молимося за упокій душі спочилих на дев'ятий та 40-й день. Але молитися потрібно постійно. Чим більше щирих молитов, панахид ми звершуємо, тим легше душі. Бо душа вже не може сама цього зробити, вона чекає нашої допомоги.

– Чи не забороняє церква утримувати в будинку домашніх тварин?

– Не дозволяється перебування собак в церкві і в домашній оселі. Кішки, навпаки, – схвалюються. Хоча це питання дискусійне. Тварини у нашій оселі – це, насамперед, питання любові до улюбленців, а не престижу, показовості: в мене кішка за тисячу доларів, а в мене – собака за десять тисяч. Що це? Це та тваринка, яку ми любимо? Чи з такою самою любов'ю ми взяли б собі, наприклад, котика, який замерзає біля наших воріт? Домашні тварини на Страшному Суді будуть або свідками любові нашої до усього живого, або нашої жорстокості. Ми достатньо часто сьогодні викидаємо домашніх тварин з оселі, як немодні речі, застарілий сервант



чи просто зламанний телевізор. Особисто я не проти перебування тварин в оселі, якщо ми їх любимо. І якщо наша любов не є надмірною, коли стільки навколо біди. Любов має бути виваженою – як до тварин, так і до людей.

– Як, як і де мають висіти ікони в будинку?

– Ікони повинні займати належне місце у нашій оселі. Часто вони у нас стають додатком до того інтер'єру, який ми оформляємо. І часто батьківські старі ікони «не вписуються» в той інтер'єр.

Ікони мають бути на східній стороні нашої оселі. Але якщо немає такої можливості, то просто вибираємо гарне місце або робимо так званий молитовний куточок. Весільні ікони повинні висіти в спальні. Бажано, щоб в будинку були і ікони святих, імена яких ми носимо. У старі добрі часи ікони і хрест висіли на стіні при вході. Коли людина заходила у нашу оселю, то хрестилася до них, а чоловіки знімали головні убори. Віталися: «Слава Ісусу Христу». Це означало, що вони приходили у дім, несучи християнський мир.

– У якому випадку церква дозволяє розірвання шлюбу?

– Тут є кілька моментів. Один з них – подружня зрада. Розірвання шлюбу можливе, коли один з тих, хто перебуває у шлюбі, має психічні вади і не попередив про це людину, з якою брав шлюб. Або один із них свідомо

приховав те, що не має можливості мати дітей. Зараз дозволяється розірвання шлюбу по причині того, що перебування в шлюбі може призвести до фатальних наслідків. Алкоголізм не відноситься до цього.

Є таке поняття як церковне розслідування причин розлучення. Щоб було менше розлучень, насамперед, потрібно молитися за ту людину, з якою ви зустрічаєтесь. Потрібно знати усе один про одного, нічого не приховуючи. Бо зазвичай дівчина спочатку видає себе за принцесу, а потім виявляється, що вона зовсім не принцеса. А хлопець – не принц. А якщо обоє приймають один одного такими, якими вони є, тоді вони будуть щасливими.

Зараз священника повідомляють про вінчання у кращому випадку за 3-4 місяці. А за скільки часу замовляють ресторан на весілля? За пів року. Коли до мене приходять і кажуть, щоб я «розвінчав», мовляв, ми розходимося, то я кажу, що всі питання до власника ресторану – ви його значно раніше повідомили і для вас це мало значно більше значення, ніж молитва в храмі і таїнство вінчання.

– Чи бувають сни віщими?

– На думку багатьох людей – бувають, бо книжкові поліці переповнені сонниками. Знаєте, для того, щоб сон був віщим, треба бути біблійним Йосипом. Тобто, щоб людина

легливості на шляху до Бога. Тільки біля Бога вони можуть заспокоїтися. Цей крик не пройде, якщо ми заберемо їх з храму. Не треба боятися крику наших дітей. Це – не страшно. Нехай вони будуть у храмі. Будуть приходити частіше – швидше адаптуються до духовного світу.

Святий Іоанн Шанхайський говорив священникам, котрі робили зауваження дітям, які сміялися і гралися у храмі: «Не заважайте їм, вони граються з ангелами, а ви цього не можете зробити».

В одному храмі вивісили правила поведінки дітей у храмі: не бігати, не розмовляти, не сміятися тощо. Діти не почали їх виконувати, а батьки просто перестали брати дітей у храм. «Не забороняйте дітям приходити до Мене, бо таких є Царство Небесне», – говорить Господь.

– З якого віку дитина повинна дотримуватися посту?

– Мені важко визначити цю межу. Та й піст для дітей має відрізнятися. Піст – це стримання від гріха, від речей, що стають причиною залежностей наших дітей, наприклад, гаджетів, комп'ютерних ігор тощо. Часи змінилися, гріхи – також. Діти стали «споживачами» нашої надмірної любові. Обмеження забаганок наших дітей – це також їхній піст. Можна пояснити дитині, що зараз піст, час добрих справ.

– Чому раніше для хворих піст не послаблювався, а зараз скасовується?

– «Піст» перекладається як «стримання від гріха». Тому ключовим стає питання наближення до Бога, який і допомагає нам стриматися від гріха. Питання посту – то не питання зовнішнього театралізму, який сьогодні є. Коли йдеш ринком і чуєш, як спілкуються люди: «Марійка, ти постиш?» – «Так, пошу. Я навіть олії не їм». Скажіть: кому потрібен такий піст? Піст – то ваші стосунки з Богом, про які ніхто не знає. Це – сокровенне, містичне, неповторне, як мистецтво, як сам Бог. Коли запитують про піст, якщо я відповім, що пошу, похвалюся, – він втратить своє значення. Коли я скажу, що не пошу, – введу людину в спокую. Коли запитують у мене про піст, я відповідаю, що то моя особиста справа, між мною і Богом. Піст повинен бути пов'язаний з любов'ю. Безумовно, краще не пити кров ближнього, а їсти скоромну їжу.

Згадую такий приклад, коли злочинці зловили подорожуючого, вбили його. І, розібравши його речі, зрозуміли, що там немає нічого, окрім хліба і одного яйця. Хліб вони з'їли, а яйце – ні, бо був Великий піст.

Сьогодні є «набожні» люди, які йдуть в шикарні ресторани, замовляють шикарні пісні блюда, а потім знущаються із своїх підлеглих, заробляють гроші на сльозах і крові, але вони їдять пісне. Стіл цей коштує, як кілька пенсій бабусь.

Не треба хизуватися постом, треба просити в Бога вміти поститися. Порадитися з священником, з чого починати, яким має бути наш піст. Я колись запитав одну людину, яка мені розказувала, що вона постить, чи вона молиться перед тим, як спожити їжу. Людина відповіла, що не робить цього. Тоді який же це піст? Це людина просто сіла на дієту чи голодує.

– Які професії вважаються гріховними?

– Я не вважаю, що є професії гріховні. Перукар, який робить зачіску і читає молитву «Отче наш», – більш віруючий, аніж священник, який прокинає. Часом щира молитва блудної жінки може допомогти значно більше, аніж молитва байдужого пастиря. Та й професії інколи люди вибирають такі, тому що так складаються обставини. Не суди і судимий не будеш. Тому для мене питання не в професії, а питання в людині, яка або оскверняє Бога у цій професії, або приводить Бога в неї.

ОФІЦІЙНО



Іеромонаха Іпатія (Мазурика) зараховано до кліру парафії Святителя Миколая Чудотворця в Колках Маневицького дек. (указ № 142 від 23 липня 2019 р.).

Священника Анатолія Зарембу призначено настоятелем парафії Ікони «Скоропослушниця» в с. Ясенівка Рожищанського дек. (№ 143 від 13 серпня).

Протоіерея Романа Нестера звільнено від

обов'язків настоятеля парафії Покрови Пресвятої Богородиці в с. Крупа Луцького райдек. **священника Володимира Господина** призначено на цю посаду (№ 144, 145 від 13 серпня).

Священника Миколу Качмаря призначено настоятелем каплиці Великомученика й цілителя Пантелеймона в Берестечківській районній лікарні Горохівського дек. (№ 146 від 22 серпня).

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

городиці в с. Хорохорин Луцького райдек.

День висвяти: 20 років тому, 1999-го, – протоіерей Петро Атаманів, настоятель парафії Святителя Йоана Золотоустого в Луцьку.

16 жовтня
День висвяти: 25 років тому, 1994-го, – протоіерей Василь Ціко, настоятель парафії Великомученика Димитрія Солунського в с. Новосілки Горохівського дек.

17 жовтня
День заснування храму: 15 років тому, 2004-го, – церква Святителя Миколая Чудотворця в Колках Маневицького дек.;

10 років тому, 2009-го, – каплиця Волинської ікони Богоматері в Луцьку.

День народження: 45 років тому, 1974-го, – священник Микола Козаченко, клірик парафії Святителя Миколая Чудотворця в Камені-Каширському.

18 жовтня
День визначної події: 15 років тому, 2004-го, – відновлено діяльність редакції газети «Волинські епархіальні відомості».

23 жовтня

День висвяти: 20 років тому, 1999-го, – священник Олег Походзей, настоятель парафії Вознесіння Господнього в с. Оздів Луцького райдек.;

10 років тому, 2009-го, – священник Іван Жилка, настоятель парафії Собору Пресвятої Богородиці в с. Ломачанка Ковельського райдек.

24 жовтня

День висвяти: 15 років тому, 2004-го, – священник Володимир Горбачук, настоятель парафії Архистратига Михаїла в с. Дачне (Уляна) Ківерецького дек.

31 жовтня

День заснування храму: 15 років тому, 2004-го (точні числа й місяць невідомі), – церква Апостола і євангеліста Луки в с. Вигуричі Горохівського дек.

Щиросердечно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Господь благословляє усіх вас на многії і благі літа!

ПАЛОМНИЦТВА



7-8 вересня – до святинь Польщі: Ченстохова, Краків. Зголошуватися не пізніше ніж за три дні.

15 вересня – до святинь Володимира-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юрївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 200 грн.

22 вересня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 6.30. Повернення – о 20.00. Пожертва 250 грн.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомилля – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі епархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

СПІВЧУТТЯ

ВІДІЙШОВ ДО ГОСПОДА ПРОТОІЕРЕЯ СЕРГІЙ МЕДВЕДЄВ

37-річний настоятель парафії Апостола Андрія Первозваного Луцького міського деканату раптово помер 21 серпня.



Прощання з новоспочилим відбувалося в цьому храмі (вул. Прилуцька, 4-А с. Рованці, фактично – територія обласного центру). Увечері того ж дня митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив панахиду. Із ним служили канцлер епархії протоіерей Микола Цап, луцькі декани: міський – протоіерей Михайло

Онищук, районний – протоіерей Володимир Присяжнюк, інше місце духовенство.

Після молитви архієрей звернувся до присутніх зі словом, у якому згадав про о. Сергія як про будівничого та місіонера. «Він в ранньому віці навернувся до Бога, а згодом привів до храму всю родину. Хрестив живих, хоронив померлих, не рахувався ні з особистим часом, ні зі здоров'ям, ні з іншими справами. Він відгукувався всім на всяку потребу, як святий Миколай». Також владика зазначив: «Це людина святого життя. Це моя точка зору як співслужителя, як керівника. Хай милосердний Господь забере його в Свої оселі і дасть йому райські втіхи, які він не доотримав тут».

23 серпня там же відслужено Божественну літургію, потому – чин похорону. Ці служби очолив о. Михаїло Онищук.

Попрощатися з небіжчиком прийшло чимало людей. Серед них і представники влади, і громадськості, численні парафіяни, для яких душпастир став справжнім духовним наставником.

Сергій Медведєв народився 25 липня 1982 р. в с. Карпилівка на Ківереччині. По закінченні



Луцької ЗОШ № 23 у 2000 р. вступив до Волинської духовної семінарії УПЦ Київського патріархату. Одружившись, прийняв сан диякона у грудні 2002 р. через рукоположення митрополита Луцького і Волинського Якова (Панчука), служив у храмі Святителя Феодосія Чернігівського, що в обласному центрі. Іерейська хіротонія відбулася 1 червня 2003 року, її звершив теж владика Яків.

Отець Сергій багато літ служив у кафедральному соборі Святої Трійці: кліриком нижнього храму був із 23 січня 2007 р.

Певний час душпастир опікувався обласною лікарнею «Хоспіс». У його особовій справі зберігається лист-відгук головного лікаря В. Бачинського митрополитові Луцькому і Волинському Михаїлові. 19 березня 2013 р. він пише так: «Минуло лише кілька місяців, як прийшов у нашу лікарню для служіння о. Сергій Медведєв, а зміни наступили значні. Пожвавилась робота з хворими, працівниками, регулярними стали недільні богослужіння... Хворі, які страждають невиліковними хворобами, з нетерпінням чекають кожної зустрічі

із священником, який досить швидко завоював авторитет як у хворих, так і в медичного персоналу».

У 2016–2018 рр. працював директором Центру християнського виховання дітей та молоді нашої епархії. Очоливши в 2011 р. Свято-Андріївську парафію, займався спорудженням храму, який освячено 11 грудня 2017 року.

Владика Михаїл, духовна консисторія висловлюють глибоке співчуття сім'ї, ближнім небіжчика, його парафіянам та вихованцям і просять долучитися до молитов за упокоєння раба Божого Сергія.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ

ЧИТАЙТЕ
Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.

СЛУХАЙТЕ
Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).

ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ
Сайт pravoslaviavolyni.org.ua – історія, устрій епархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ
За одну Північну Українську Православну Церкву!
Часопис Волинської єпархії Православної Церкви України
Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату (Волинська духовна консисторія)
Друк – ПРАТ «Волинська друкарня» (Луцьк, просп. Волі, 27). Тел. (0332) 710-301. Зам. №858Наклад 1200 пр. Передплатний індекс 91241.
РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоіерей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)
При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ
43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsistoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00
КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64
КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоіерей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Віцеканцлер – протоіерей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64
ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоіерей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність епархії)
infosluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslaviavolyni.org.ua
info@pravoslaviavolyni.org.ua
Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоіерей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68 Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські епархіальні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com
Телестудія «Собор» – гол. редактор диакон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоіерей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blogo@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97 klyuchi@ukr.net
КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоіерей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місіонної діяльності – протоіерей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87
ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений епархії у справах сім'ї – протоіерей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27
СКЛАД-МАГАЗИН ікон, риз, церковного начиння тощо
Директор Богдан ТИШКЕВИЧ. Луцьк, просп. Волі, 2. Моб. (066) 217-25-58
Час роботи: понеділок–п'ятниця, 10:00–18:00, в суботу – 10:00–15:00, обідня перерва – 13:00–14:00.

ПРЕСТОЛЬНЕ СВЯТО У ШКЛИНІ З АРХІЄРЕЄМ



6 серпня, у день вшанування пам'яті благовірних князів страсотерпців Бориса і Гліба, митрополит Луцький і Волинський Михаїл очолив літургію у храмі с. Шклин Горохівського деканату з нагоди престольного свята.

У проповіді архіпастир зазначив, що сьогодні ми вшановуємо історію православної Русі, нашої землі.

Разом із владикою молилися декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель парафії священник Михайло Стрільчук, інше духовенство Горохівського та Луцького районного благочинь.

На завершення служби митрополит вручив благословенні грамоти активним парафіянам за їх довге і віддане служіння на благо церкви.

Опісля літургії священнослужителі із мирянами поновилися за упокій захисників України перед пам'ятним знаком, що встановлено неподалік храму.

Церква Благовірних князів страсотерпців Бориса і Гліба зведена у 1864 році. У 2012-му зазнала перебування.

У березні цього року парафіяни звернулися до духовної консисторії із проханням зміни юрисдикції. Це було перше архієрейське Богослужіння після переходу парафії до ПЦУ.

Ольга ВЕРЕМЧУК.

Світлина інформаційної служби єпархії та з сайту wikipedia.org

У САДОВІ – ПЕРША АРХІЄРЕЙСЬКА ЛІТУРГІЯ



У парафії Казанської ікони Божої Матері цього села Луцького районного благочиння, що недавно возз'єдналася з Православною церквою України, 14 серпня відбулась перша архієрейська служба Божа українською мовою.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл прибув сюди у день винесення чесного і животворчого хреста Господнього та вшанування мучеників Маккавеїв, їх матері Соломонії, вчителя Єлезара.

Вітаючи учасників торжества, владика закликав частіше ходити до церкви, щоб підігрівати ту любов, яка в нас є. Тоді з чистим серцем можна побачити й відчутти Бога. Залежно від наших вчинків ми стаємо або святішими, або більш грішними, пояснив архіпастир. Але щасливим можна бути тільки з Богом.

Також високопреосвященний закликав не бути байдужими один до одного, намагатися жити правильно, кріпитись у вірі, наслідуючи мучеників Маккавеїв. Адже маючи віру і настійність, можна звернути будь-які гори.

З архіпастирем служили декан прото-

ієрей Володимир Присяжнюк, настоятель парафії священник Назар Партика та інше духовенство. Після хресної ходи відбулося традиційне освячення зілля, меду і маку.

Оксана КАРНКОВСЬКА.

Світлина інформаційної служби єпархії